

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1244/2024
24.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ђорђа Милићевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 4К-418/22 од 06.06.2024. године и Кв-611/24 од 05.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ђорђа Милићевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 4К-418/22 од 06.06.2024. године и Кв-611/24 од 05.08.2024. године, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу 4К-418/22 од 06.06.2024. године окривљеној АА на име трошкова кривичног поступка у предмету Основног суда у Крагујевцу 4К-418/22 досуђен је износ од 837.000,00 динара и одређено да ће исти бити исплаћен из буџетских средстава суда у року од 60 дана од правноснажности предметног решења на рачун браниоца, адвоката Ђорђа Милићевића.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв-611/24 од 05.08.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА - адвоката Ђорђа Милићевића од 24.06.2024. године изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу 4К-418/22 од 06.06.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Ђорђе Милићевић, због повреде закона из

члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд на основу члана 492. ЗКП укине предметна решења, те предмет врати Основном суду у Крагујевцу на поновно одлучивање, али другом већу, потражујући награду ближе означену у захтеву за заштиту законитости.

Врховни суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховном јавном тужиоцу, те је без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене одржао седницу већа, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ђорђа Милићевића је неоснован у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљене нумерише и указује на повреду из члана 441. став 4. ЗКП наводећи да иста произилази из повреда одредаба члана 261., члана 262. и члана 265. ЗКП, те да је суд неосновано одбио потраживани износ на име одбране на одржаном главном претресу 12.05.2023. године, јер није увећао износ награде за 50% на име предузимања више процесних радњи истог дана, пред истим органом, на име испитивања другог оштећеног, образлажући да је предузета једна процесна радња јер је сачињен један записник, те сматра да је наведено становиште суда погрешно, имајући у виду Тарифни број 2. став 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник РС“ бр. 43/23 од 26.05.2023. године).

Изнети наводи браниоца окривљеног су неосновани.

На наведену повреду закона одбрана је указивала и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а за које је суд у другостепеном решењу дао довољне и јасне разлоге, које у свему као правилне прихвата Врховни суд и на исте упућује, у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

У поднетом захтеву бранилац окривљене АА – адвокат Ђорђе Милићевић указује да суд првостепеним решењем окривљеној није досудио потраживане трошкове на име састава образложеног поднеска од 18.07.2022. године који се односи на обавештење суду у ком периоду се он налазио на годишњем одмору, али да одбрана није ни тражила награду за наведени поднесак, већ за други поднесак који је предат истога дана, а који несумњиво има својство образложеног поднеска и који је насловљен на ОЈТ Крагујевац, као „приговор и предлог за наставак поступка“, о ком поднеску првостепеним решењем суд уопште није одлучивао, а за који се другостепеним решењем наводи да се није налазио у списима у тренутку одлучивања о захтеву за накнаду трошкова, те да му стога не припадају трошкови на име састава тог поднеска. Уједно захтевом бранилац окривљене указује да је суд био у обавези да увидом у спис ОЈТ утврди где се налази тај поднесак.

По оцени Врховног суда бранилац окривљене суштински оспорава чињеницу у вези постојања наведеног поднеска, као и закључке нижестепеног суда у том погледу, указујући тиме на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање из члана 440. ЗКП.

Чланом 485. став 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, није предвиђено подношење овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић